

JEDEN DEN, JEDEN Z MNOHA

ÄĚtvrtek, 11 bÄ™ezen 2021

Jsou ty dny tÄ™mÄ™ k nerozeznÄ™nÄ™. AlespoÄ™ pro mne, pÄ™Ä™padnÄ™ pro lidi mÄ™ vÄ™kovÄ™ kategorie. SouÄ™asnou situacÄ™ nutno bÄ™t Robinsonem na svÄ™m vlastnÄ™m ostrovÄ™, mi nejvÄ™c pomÄ™hÄ™; zvlÄ™dat jednak mÄ™ j pes, druhak mobil. Ä™ivÄ™-lidÄ™ plujÄ™ kolem mne ve svÄ™ bublinÄ™, kterou si netroufÄ™m nijak naruÄ™it. ChodÄ™m venku po kopcÄ™ch, mÄ™sto po cestÄ™ch obÄ™as nÄ™kom zamÄ™vÄ™m na pozdrav, pÄ™Ä™padnÄ™ s kamarÄ™dkami prohodÄ™me pÄ™r vÄ™t na jednotvÄ™rnÄ™ tÄ™ma. Mobil

Nakupuji pÄ™Ä™es i-tesco, kterÄ™ si pochvaluju. Jednou za dva aÄ™ tÄ™mi tÄ™dny mi pÄ™ed dveÄ™mi pÄ™istanou krabice s nÄ™ kartou zaplatÄ™m, uklidÄ™m nÄ™kup a hotovo. UÄ™ jsem si zvykla, Ä™e nemusÄ™m brouzdat mezi regÄ™ly a stÄ™t v dlouhÄ™ frontÄ™ kasy. A pokud opravdu nutnÄ™ nÄ™co potÄ™ebuju, zvykla jsem si chodit do sÄ™moÄ™ky veÄ™er chvilku pÄ™ed zavÄ™racÄ™, pak jsem tam tÄ™mÄ™ sama, jen sem tam zahlÄ™dnu nÄ™koho z personÄ™lu, jak doplÄ™uje zboÄ™Ä™ na druhÄ™ den. Bezva, doporuÄ™

Dalo by se Ä™Ä™ct, Ä™e Ä™iju vlastnÄ™ pohodovÄ™ Ä™ivot, jen s jednou nepÄ™Ä™jemnostÄ™, tÄ™m pÄ™epÄ™isÄ™nÄ™m mÄ™Ä™ cest. NesnÄ™Ä™m rouÄ™ky i respirÄ™tory, ale nebrojÄ™m proti nim. PoctivÄ™ je nosÄ™m vÄ™jde, kde je to nutno. Proto takÄ™ chodÄ™m nejvÄ™c tam, kde nikdo nenÄ™, navÄ™c v dobÄ™, kdy venku nikdo nenÄ™.

RÄ™jno jdu ven kolem devÄ™tÄ™, a to uÄ™ mÄ™m vyhlÄ™dnutou trasu, kde nepotkÄ™m Ä™ivÄ™Ä™ka ani mrtvÄ™Ä™ka. Pak mohu mÄ™ respirÄ™tor zavÄ™Ä™en na jednom uchu a na jednom knoflÄ™ku u bundy. A dÄ™chat navolno. PochopitelnÄ™, vyskytne-li se nÄ™kdo nÄ™kde, poctivÄ™ schovÄ™m nos i pusu. Ale jak uÄ™ jsem psala, chodÄ™m spÄ™Ä™ necestou neÄ™ cestou. DÄ™polednÄ™ dÄ™ minimÄ™lnÄ™ tÄ™mi aÄ™ Ä™tyÄ™mi kilometry zvlÄ™dnu do hodiny, kdy se Kayo staÄ™Ä™ vybÄ™hat, obÄ™Ä™rat vÄ™jechno, co mu libo, jeho hovÄ™nka, odnesu do koÄ™e, a spokojenÄ™ se vrÄ™tÄ™me na svoje Ä™zemÄ™.

Pak nÄ™jakÄ™ to jÄ™dlo, nÄ™jakÄ™ ta prÄ™ice, mezitÄ™m mi do hlavy vrnÄ™ covidovÄ™ novinky z televize, kterÄ™ sice moc nevnÄ™m, ale zase si Ä™Ä™kÄ™m, nemÄ™Ä™u uplnÄ™ ignorovat, jak a co se kde dÄ™je. Odpoledne mi volÄ™ dcera. Vzhledem k tomu, Ä™e tÄ™ o Ä™est hodin mÄ™nÄ™, tak si ona udÄ™lÄ™ kafe rannÄ™, jÄ™ odpolednÄ™, a vymÄ™nÄ™me pÄ™r novinek ze vÄ™erejÄ™ka. Pak odÄ™lapÄ™ dalÄ™Ä™ tÄ™mi kilometry po zdejÄ™Ä™ch kopeÄ™cÄ™ch a okrajovÄ™ch cestÄ™kÄ™ch. Zbytek Ä™asu do veÄ™era se snaÄ™Ä™m dÄ™lat uÄ™iteÄ™nÄ™ho. CoÄ™ je nejhorÄ™Ä™ Ä™Ä™st dne, protoÄ™e jsem nesmÄ™rnÄ™ prokrastinÄ™tor. Co jÄ™ si vÄ™jechno naplÄ™nuju, co pak nÄ™slednÄ™ vymyslÄ™m, abych to "dnes" dÄ™lat nemusela, protoÄ™e "zÄ™tra je taky den".

VeÄ™er je vyhrazen Kudlance. To se snaÄ™Ä™m vymyslet "NÄ™SCO", Ä™Ä™m bych vÄ™s zaujala, pobavila, pÄ™Ä™padnÄ™ potÄ™Ä™il, co se budu druhÄ™ den dÄ™vat, jestli tam jsou nÄ™jakÄ™ komentÄ™Ä™me, nÄ™jakÄ™ nÄ™zory. Ale chÄ™pu: i vy jste Robinsoni, nÄ™kdo obklopeni svÄ™Ä™mi PÄ™tky, ÄĚtvrtky, StÄ™edami atd., se kterÄ™mi to obÄ™as bÄ™vÄ™j dÄ™snÄ™j ponorka - takÄ™e na nÄ™jakÄ™ povÄ™dÄ™nÄ™ si s internetovÄ™mi kÄ™moÄ™ji a kamarÄ™dkami uÄ™ zas elÄ™jn nezbÄ™vÄ™j.

vyvenĎenĎ. On by ani uĎ¼ nemusel, to jĎi se rĎjda toulĎjm noĎnĎ-m mĎstem, kterĎ© mi tou dobou absolutnĎ patĎ™Ď. TstĎ™edem ulice, cĎ-tĎ-m se jak rok po konci svĎta... MĎjlokde jeĎjtĎ svĎ-tĎ- lampiĎka za okem. A pokud nenĎ- opravdu zĎ zima, pĎ™Ď-padnĎ z nebe neteĎou proudy, uĎ¼iju si tuhle neuvĎĎ™itelnou aĎ¼ hrĎzostraĎinou prochĎjzku. PokaĎdĎ© moĎ¼nĎ dnes nĎkoho nĎkde v dĎlce uvidĎ-m... Ne, to jen jĎi obchĎzĎ-m nĎjĎ blok. PoctivĎ dodrĎ¼uji pĎl kilometrovĎ naĎ™Ď-zenĎ-, pohledem na hodinky si zkontroluju uĎlou vzdĎlenost, abych splnila svĎ© dennĎ- penzum.

Ale je mi smutno. PĎ™istihla jsem se, Ď¼e pĎ™i sledovĎnĎ- detektivky mĎ zarazilo, Ď¼e lidĎ© nemajĎ- nic na puse.

Pak si uvĎdomuju, Ď¼e to bylo dĎ™Ď-v, pĎ™ed "tĎ-m". TenkrĎjt.

Tak jsem se z tĎ© depky trochu vypsala.

JAK JSTE NA TOM VY?

d@niela